

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4464

гр. София, 13.07.2018 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 13.07.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

като разгледа дело номер **807** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157, ал.2 – 4 ДОПК.

Образувано е по писмена молба на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], вход А, ет.7 от 06.07.2018 г. с искане да бъде спряно изпълнението на Ревизионен акт (РА) № 29001300340/02.04.2014 г., издаден от М. Х. С. на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки-3“ в отдел „Контрол“ при Териториална дирекция “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП – С., възложил ревизията, и С. М. Т., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, в оспорената по съдебен ред част, потвърдена с Решение № 2267/17.12.2014 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (“ОДОП”) – С. при ЦУ на НАП, от 31.07.2018 г. до 31.07.2018 г. въз основа на представена Б. гаранция с № 1139/28.06.2018 г. от „ТЕ–Д. З. Б.“ – Клон С..

Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, за да се произнесе по реда на чл.157, ал.2 – 4 ДОПК взе предвид следното:

С РА № 29001300340/02.04.2014 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] са определени допълнителни задължения за: 1) корпоративен данък по ЗКПО за 2007 г. в размер на 205 106.29 лв. с лихви за 2007 г. и 2008 г. към 02.04.2014 г. в размер на 173 464.14 лв.;

2) данък по чл.204 ЗКПО за 2007 г. и 2008 г. общо в размер на 10 146 лв. с лихви към 02.04.2014 г. в размер на 7 089.25 лв.; 3) ДДС за данъчните периоди от м.02.2008 г. до м.11.2008 г., от м.02.2009 г. до м.09.2009 г. и от м.01.2009 г. до м.06.2013 г. общо в размер на 265 657.07 лв. с лихви към 02.04.2014 г. в размер 61 323.97 лв.; 4) лихви върху данък по чл.195 ДОПК за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. към 02.04.2014 г. в размер на 72 650.94 лв. След частично прихващане със сумата от 54 420 лв. от ДДС за възстановяване, задълженията за довносяне по РА № 29001300340/02.04.2014 г. са определени за главница – 426 489.16 лв. и лихви към 02.04.2014 г. - 314 528.30 лв. [фирма] са оспорили по административен ред ревизионният акт изцяло с жалба вх. № 26-K8671/14.07.2014 г. по описа на ТД “Големи данькоплатци и осигурители” на НАП-С., вх. № 23-29-85/18.07.2014 г. по описа на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП-С..

В хода на образуваното производство по административно обжалване, по искане вх. № 53-00-232/12.08.2014 г. на “К. Б.” ЕА по чл.153, ал.2 ДОПК, с Решение № 1530/22.08.2014 г. на директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП-С., на основание чл.153, ал.4 ДОПК е спряно изпълнението на РА № 29001300340/02.04.2014 г. досежно установените с него задължения за 756 571.48 лв., в т.ч. главница - 426 489.16 лв. и лихви – 330 082.32 лв., изчислени до датата на подаване на искането – 12.08.2014 г., считано от датата на предоставяне на обезпечение в размер на недостига или от плащането му от длъжника до влизане в законна сила на ревизионния акт, но не по-късно от 22.06.2015 г.

С Решение № 2267/17.12.2014 г. на директора на ДОДОП – С. при ЦУ на НАП на основание чл.155, ал.2 ДОПК РА № 29001300340/02.04.2014 г. е отменен в оспорената по административен ред част относно установения данък резултат за данък по чл.204 ЗКПО върху социалните разходи за 2007 г. и 2008 г. и е изрично потвърден в частта относно установения резултат за корпоративен данък за 2007 г., за данъка по чл.194 и чл.195 ДОПК и в частта на установения ДДС за данъчни периоди от м.02.2008 г. до м.11.2008 г., от м.02.2009 г. до м.09.2009 г. и от м.01.2009 г. до м.06.2013 г. Това произнасяне в диспозитива на Решение № 2267/17.12.2014 г. на директора на ДОДОП–С. при ЦУ на НАП не покрива РА № 29001300340/02.04.2014 г. изцяло,

въпреки цялостното му административно оспорване, поради което в изрично неотменена част същият е мълчаливо потвърден по чл.156, ал.4 ДОПК.

С жалба вх. № 53-00-14/19.01.2015 г. по описа на Дирекция “ОДОП” – С., ЦУ на НАП, вх. № 53-00-14/22.01.2015 г. уточнена по реда на чл.151, ал.1, изр.1 ДОПК с допълнение от 12.02.2015 г., [фирма] са оспорили по съдебен ред РА № 29001300340/02.04.2014 г. в частта на установените с него задължения за корпоративен данък за 2007 г., данък по чл.194 и чл.195 ДОПК, лихвите върху данък по чл.195 ДОПК, допълнително определения данък по ЗДДС за данъчни периоди от м.02.2008г. до м.11.2008 г., от м.02.2009 г. до м.09.2009 г. и от м.01.2009 г. до м.06.2013 г., както и съответните други лихви по ревизионния акт, в т.ч. лихвите за данъка по чл.204 ЗКПО за 2007 г. и 2008 г., тъй като за тях ревизионният акт не е изрично отменен по чл.155, ал.2 ДОПК с Решение № 2267/17.12.2014 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Следователно при така формулирания петитум на съдебната жалба, РА № 29001300340/02.04.2014 г. е съдебно оспорен за установените задължения за довносяне за главница - 416 343.16 лв. ведно с всички лихви за просрочие. Към датата на издаване на РА № 29001300340/02.04.2014 г., лихвите са в общ размер 314 528.30 лв. Към датата на подаденото искане по чл.153, ал.2 ДОПК с вх. № 53-00-232/12.08.2014 г., видно от Решение № 1530/22.08.2014 г. на директора на Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, тези лихви са в размер на 330 082.32 лв. За изтеклия след това период от 13.08.2014 г. - денят, следващ искането по чл.153, ал.2 ДОПК, до 06.07.2018 г. - денят на последното искане по ред чл.157, ал.2 ДОПК, върху общата главница от 416 343.16 лв. са натрупани допълнително лихви за забава в размер на 164 830.63 лв., определени служебно от съда чл.162 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Така общият размер на задълженията по РА № 29001300340/02.04.2014 г. в неговата съдебно обжалвана част към датата на подаване настоящото искане чл.157, ал.2 ДОПК - 06.07.2018 г., възлиза на 911 256.11 лв., в т.ч. главница – 416 343.16 лв. и лихви – 494 912.95 лв.

С определение № 5233 от 25.07.2017 г. по адм.д. № 807/2015 г. на Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав по предходно искане на жалбоподателя

по чл.157, ал.2 ДОПК от 22.06.2017 г. на основание чл.157, ал.4 ДОПК изпълнението на РА № 29001300340/02.04.2014 г. сега е спряно от 31.07.2017 г. до 31.07.2018 г.

С искането по чл.157, ал.2 ДОПК жалбоподателят представя заверен по реда на чл.183, изр.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК препис от Б. гаранция № 1139/28.06.2018 г., издадена от „ТЕ – Д. З. Б.“ – Клон С., валидна до 00:00 ч. на 31.07.2019 г. Издадена е до Териториална дирекция “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП за обезпечаване на задълженията, установени с РА № 29001300340/02.04.2014 г., общо в размер на 970 000 лв. Според текста на тази банкова гаранция, по нареждане на “К. Б.”, „ТЕ–Д. З. Б.“–Клон С. неотменяемо и безусловно се задължава да изплати на Териториална дирекция “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП всяка сума/и, предявяна/и в максимален размер общо до 970 000 лв. след получаване на надлежно и подписано и подпечатано искане за плащане по гаранцията. Предвидено е, че всяко плащане по тази гаранция от „ТЕ – Д. З. Б.“ – Клон С. намалява ангажимента на банката с размера на платената по предявения иск сума.

Искането по чл.157, ал.2 ДОПК е процесуално допустимо – предявено е от жалбоподателя за спиране на предварителното изпълнение по чл.157, ал.1 вр. чл.209, ал.2, т.1 ДОПК на издадения му ревизионен акт в частта, оспорена по съдебен ред, в хода на висящо съдебно производство по чл.156 – чл.161 ДОПК.

Искането по чл.157, ал.2 ДОПК е основателно. Съдържа предложение за обезпечение съгласно чл.157, ал.3, изр.1, пр.2 ДОПК под формата на безусловна и неотменяема банкова гаранция съгласно чл.157, ал.3, изр.2 вр. чл.153, ал.4 ДОПК. Същата е валидно учредена – „ТЕ–Д. З. Б.“ – Клон С. като издател се е задължила да изплати на бенефициера Териториална дирекция “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП безусловно и неотменяемо всяка сума/и, предявяна/и в максимален размер общо до 970 000 лв. след получаване на първо надлежно подписано и подпечатано искане за плащане по гаранцията. Изпълнени са изискванията по § 1, т.12 от ДР на Наредба № 38/2004 г. на БНБ за „пряко и безусловно гарантирано вземане“ – процесната гаранция осигурява безусловно плащане в полза на ТД “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП при първо поискване, без възможност за възразяване или уговаряне на други формални условия на плащане; неотменяема е; единственото условие за

предявяването ѝ е постъпването при гаранта на писмено искане от бенефициера с твърдение, че длъжникът не изпълнява гарантираното с нея задължение; извън ТД “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП няма други лица с права да искат плащане; налице е пълно съвпадение между видовете задължения на [фирма] по РА № 29001300340/02.04.2014 г. (гарантирано вземане) и това, което е посочено в гаранцията, като тя покрива всички видове негово неизпълнение. Не се констатират от съда основания за недействителност и/или такива, изключващи действието на Б. гаранция № 1139/28.06.2018 г.. Издадена е за изплащането на сума/и с максимален размер общо до 970 000 лв., който значително надхвърля задълженията по РА № 29001300340/02.04.14 г. в обжалваната пред съда част, възлизащи към датата на последното искане по чл.157, ал.2 ДОПК съгласно чл.157, ал.3, изр.2 вр. чл.153, ал.3 ДОПК – 06.07.2018 г. на 911 256.11 лв., в т.ч. главница – 416 343.16 лв. и лихви – 494 912.95 лв. Тоест, предложеното обезпечение е в размер, покриващ изцяло съгласно чл.157, ал.3, изр.1 ДОПК публичните вземания, които подлежат на обезпечаване чрез него като установени с ревизионен акт съгласно чл.195, ал.1 ДОПК. Доколкото има несъответствие в максималната сума, платима по тази банкова гаранция, и гарантираните чрез публични вземания към [фирма], то се изразява в превишение, не в недостиг и съответно не изключва по чл.195, ал.7 ДОПК обезпечителния ѝ ефект като предпоставка за спиране.

С оглед на изложеното, съдът намира, че са изпълнени всички законови условия по чл.157, ал.2, чл.157, ал.3, изр.1, чл.157, ал.3, изр.2 вр. чл.153, ал.3, пр.2 и чл.153, ал.4 ДОПК изпълнението на РА № 29001300340/02.04.2014 г. в съдебно обжалваната негова част да се спре на основание чл.157, ал.4 ДОПК. Спирането ще се постанови от 31.07.2018 г. до 31.07.2019 г., в съответствие със срока, определен с Б. гаранция № 1139/28.06.2018 г., издадена от “ТЕ–Д. З. Б.“–Клон С.. Срокът на това спиране по чл.157, ал.4 ДОПК не може да надхвърли този на предложеното обезпечение по чл.157, ал.3, изр.2 вр. чл.153, ал.4 ДОПК, но не може да е и по-кратък от него. В банковата гаранция е определен крайният момент на валидността ѝ по начин, който позволява ТД “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП като бенефициер да организира вътрешната си процедура, така че искането за плащане по гаранцията да бъде своевременно депозирано пред банката–издател. Определянето на който и да е

по-ранен такъв момент би значело без правно основание съдът да не зачете част от срока на валидност на банковата гаранция при произнасянето си § по чл.157, ал.4 ДОПК.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 21 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА изпълнението на Ревизионен акт № 29001300340/02.04.2014 г., издаден от М. Х. С. на длъжност началник сектор „Ревизии и проверки-3“ при ТД “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП - С., възложил ревизията, и С. М. Т. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД “Големи данъкоплатци и осигурители” на НАП–С., ръководител на ревизията, в обжалваната част, с която са установени задължения на [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място], [улица], вх.А, ет.7 в размер на 911 256.11 лв., в т.ч. главница – 416 343.16 лв. и лихви – 494 912.95 лв., изчислени към датата на искането по чл.157, ал.2 ДОПК – 06.07.2018 г., за срок от 31.07.2018 г. до 31.07.2019 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: _____